

Milan ŠTĚCH
předseda Senátu Parlamentu
České republiky
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 Praha 1

V Bruselu dne
K/2011/2496

13 AVR. 2011

Vážený pane předsedo,

dovolte mi, abych Vám poděkoval za Váš dopis ze dne 26. ledna 2011 zasláný spolu se stanoviskem českého senátu k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (KOM(2010) 484).

Komise je potěšena obecnou podporou, kterou Senát vyjádřil jejímu návrhu na postoupení zúčtování standardizovaných OTC derivátů ústředním protistranám a požadavku, aby protistrany oznamovaly OTC deriváty na registrech obchodních údajů.

První obavou vyjádřenou ve Vašem stanovisku je, že navrhované nařízení brání užívání derivátů vytvořených přímo na míru. V této souvislosti by Komise ráda zdůraznila, že i přes snahu snížit systémová rizika u finančních produktů vytvořených přímo na míru prostřednictvím zvýšené standardizace a transparentnosti si navrhované nařízení neklade za cíl eliminovat tento druh finančních produktů. Komise uznává, že účastníci trhu snažící se zajistit proti specifickému riziku nemusí vždy najít standardizovaný produkt, který by efektivně odpovídal míře rizika, a místo toho dávají přednost produktům vytvořeným přímo na míru.

Stanovisko Senátu rovněž naznačuje, že devizové a úrokové deriváty nepředstavují systémové riziko, a proto by se jich nemělo týkat povinné zúčtování. U této otázky by Komise ráda zdůraznila, že úroky a devizy tvoří dvě nejrozsáhlejší třídy aktiv s odpovídající hodnotou 73% a 8% pomyslné nesplacené hodnoty OTC derivátů¹. Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že tyto třídy derivátů naopak systémové riziko představují a měly by spadat do působnosti navrhovaného nařízení.

Dále se ve stanovisku uvádí, že malé finanční instituce bez systémového významu by neměly mít zúčtovací povinnost a že retailové banky by nemusely zúčtovat deriváty, které slouží k řízení rizik vyplývajících z jejich bankovních činností. Komise sice souhlasí s tím, že existují náklady spojené s kolateralizací, domnívá se však, že je to nezbytné k snížení rizika protistrany a zajištění stability finančního systému. Učinit výjimku pro malé finanční instituce a retailové banky zajišťující se proti rizikům by nebylo vhodným řešením. Malé finanční instituce jsou finančními institucemi s vysokou mírou provázanosti, a proto je Komise přesvědčena, že je třeba s nimi nakládat jako s jakoukoli jinou finanční institucí. Každý pokus definovat pojmy „retailová banka“ či „malá finanční instituce“ by byl nadto velmi náročný a vedl by k očividnému nebezpečí právních mezer a obcházení zákona.

Komise bere na vědomí obavu vyjádřenou českým senátem ohledně skutečnosti, že určité části nařízení mají být přijaty později prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

¹ Zdroj: BIS.

Komise této obavě rozumí, přesto by však ráda upozornila, že možnost spoluzákonodárců zmocnit Komisi k přijetí aktů v přenesené pravomoci je výslovně zmíněna ve smlouvách EU. S ohledem na technickou náročnost určitých otázek spojených se zúčtováním ústřední protistranou, strukturu ústředních protistran, jakož i na potřebu flexibility umožňující přizpůsobení se vývoji na trhu má Komise v daném případě za to, že navrhované oblasti pro akty v přenesené pravomoci jsou oprávněné a vhodné.

Doufám, že tato odpověď reaguje na připomínky uvedené ve stanovisku českého senátu.

S úctou

